

Fremskridtspartiet vil derfor tilslutte sig det meget enkle forslag, som der rent faktisk ligger på halvanden linje, som ser så enkelt ud og dog kan forhindre så meget skudderudder i hele det europæiske samarbejde.

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Dansk Folkeparti kan støtte Enhedslistens forslag om, at Danmark ikke skal medvirke til at anvende artikel 235 i Traktaten, for vi mener, at artikel 235 i sig selv er et forkert instrument overhovedet at have i Traktaten, og derfor mener vi også, at det bør være dansk politik på regeringskonferencen at foreslå, at artikel 235 udgår af Traktaten.

Det er jo rigtigt, som udenrigsministeren har sagt, at der er nogle bestemte krav til anvendelsen af artikel 235, men som vi hører udenrigsministeren gengive de krav til anvendelsen af artikel 235, er de meget vidtgående, for de relaterer sig til Traktatens overordnede formål, og inden for det kan man jo stort set foreslå at indføre hvad som helst.

Men så er det blevet sagt af nogle ordførere: Jamen der skal jo være enstemmighed om anvendelsen af artikel 235, og er det ikke et værn for Danmark, som gør, at vi kan se på de konkrete forslag i stedet for at vedtage et beslutningsforslag om et totalt forbud mod brug af artikel 235?

Ja, det er måske nok et værn for Folketingets flertal og for regeringen, men det er jo ikke et værn for befolkningen, og tillad mig at slå fast for dem, som måtte have glemt det, at der jo er en betydelig forskel mellem opbakningen til de forskellige EU-initiativer i befolkningen og opbakningen i Folketinget, idet der i Folketinget er en meget større velvilje over for EU-integration, end der er i befolkningen.

Og når der er traktatændringsforslag, har det i en årrække været god kutyme i Danmark, at de forslag efter en regeringskonference er blevet sendt til folkeafstemning, og det giver befolkningen mulighed for at sige fra, at sige nej til de foreslåede traktatbestemmelser, der kommer på det pågældende tidspunkt.

Og her er jo den afgørende forskel med hensyn til anvendelsen af artikel 235, for de gange, artikel 235 benyttes til at bringe nye ting ind, som ikke allerede er omfattet af Traktatens enkelte artikler, men som kan omfattes af den meget vidtgående målsætning i Traktaten, er det jo Folketinget alene, der gennem mandat i Europaudvalget bevilger accept af, at Danmark tilslutter sig anvendelsen af artikel 235.

Og det er derfor, der for Dansk Folkeparti er en helt afgørende forskel på at anvende artikel 235 med enstemmighed og at foreslå egentlige traktatændringsbestemmelser på en regeringskonference, for de sidstnævnte lægges ud til afgørelse af befolkningen, og det er meget vigtigt for os at understrege, at der er den forskel, for det gør i sig selv, at vi er modstandere af artikel 235.

Men der er ikke noget, der tyder på, at vi formår at få Folketingets flertal og regeringen til at stille det forslag på regeringskonferencen, men der har da for et par måneder siden været en diskussion, hvor jeg noterede, at der var flere, også inden for regeringspartierne rækker, der havde forståelse for, at man måske på et tidspunkt skulle stille et forslag om, at artikel 235 skal udgå, og så må vi se, om det vinder yderligere opbakning på et senere tidspunkt.

Lad mig afslutningsvis gøre den bemærkning, at der er et yderligere moment, der burde få Folketingets flertal til under alle omstændigheder at stille anvendelsen af artikel 235 i bero i en periode, og det er jo den retssag, der kører om Maastricht-Traktatens medholdelighed i forhold til grundloven, for her har man jo netop anfægtet muligheden for at anvende artikel 235 i forhold til grundlovens bestemmelser om kun at afgive suveræniteten i bestemt form, og da det nærmest er en historisk retssag, der verserer, mener vi i Dansk Folkeparti, at det burde medføre, at Folketinget sagde til sig selv, at i den periode, hvor den retssag kører, og indtil tingene til sidst er afklaret, sandsynligvis ved Højesteret, anvender vi ikke artikel 235.

Det vil være et godt og sundt signal at sende fra Folketingets flertal til befolkningen, at sådan er det, og at befolkningen derfor kan være tryk med hensyn til, at man ikke foretager flere grundlovsbrud, hvis Højesteret måtte finde frem til, at den anvendelse, der indtil nu har været af artikel 235, har været grundlovsstridig.

Og jeg vil håbe, at der, når vi diskuterer det her videre, vil findes et flertal, der vil nå til den konklusion, måske ikke på grundlag af et beslutningsforslag fra Enhedslisten, men så i det praktiske arbejde i Europaudvalget.

Keld Albrechtsen (EL):

Det er naturligvis med skuffelse, jeg hører flertallet af ordførerne i denne sag.

Hr. Ove Fich meldte f.eks. klart, at på områder, som hr. Ove Fich går ind for, f.eks. Øststøtten, mener hr. Ove Fich, at man kan og skal bru-